

SZALÉZI
SZENT FERENC
SZIVE

S Z A L É Z I M Ű V E K

A LELKIÉLET KIS KÖNYVEI

1.

PAUL DE JAEGHER

S. J.

**A JÉZUS KRISZTUSSAL
AZONOSULT ÉLET**

Ára 80 fillér.

2.

LIGUORI SZENT ALFONZ

**A BOLDOGSÁGOS
SZÜZ MÁRIA ERÉNYEI**

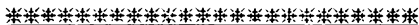
Ára 50 fillér.

SZALÉZI SZENT FERENC SZÍVE.

A LELKIÉLET KIS KÖNYVEI.

IV

Szalézi Szent Ferenc Szíve

Szalézi Művek, Rákospalota

SZALÉZI SZENT FERENC SZÍVE

**KORTÁRSÁK JELLEMZÉSE
ALAPJÁN**

„Atyám szíve legyen
örökké áldott.”

Chantal Szent Franciska

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA

1075/1934. Imprimatur. Albae Regiae, die
11 Maii. † *Ludovicus* episcopus.

Don Bosco Nyomda, Rákospalota

ELŐSZÓ.

Ez a könyvecske 31 elmélkedést tartalmaz a „szeretetreméltó Szent“ kiválóbb erényeiről. Amikor ezeket a magyar közönség kezébe adjuk, parányi szikrát kívánunk vinni szivéből a magyar szivekbe, hogy lángra lobbanjanak és ebben a szeretetlángban felemésztsődjenek, mint az övé.

Atyánk szive gyengéd és erős sziv volt. Akik tanítványai óhajtanak lenni, szeressenek úgy mint ő és tűrjenek, szenvedjenek annyit és úgy mint ő!

Érd, 1934 ápr. 1-én, Bosco Szent János szenttéavatása napján

A VIZITÁCIÓS ZÁRDA.

ELSŐ NAP.

Akaratának tökéletes megegyezése Isten akaratával.

Szent Atyánk sohasem keresett mást, mint Isten nagyobb dicsőségét és szent akaratának leghűségesebb teljesítését. Mondta is, hogy az isteni akarat szívének legfőbb törvénye és hogy ebben az életben különösen a munkát és fáradságot kell ugyan a jó Istennek ima gyanánt felajánlanunk, a legjobb ima azonban, amit csak elvégezhetünk, akaratunknak tökéletes alávetése Isten akaratának.

Gyóntatója, Favre Mihály, biztosít, hogy sohasem kételkedett abban, hogy a Szent lelke bensejében titokzatos összeköttetésben állott a mi Urunkkal és Üdvözítőnkkel, aki-

nek titkairól különös ismeretei voltak.

Sohasem látták zavartnak vagy kedvtelennek, ha váratlan események egymást követték, mert a jó Isten kezéből fogadta őket. Nem is ítélkezett felettük emberi belátás szerint, sem aszerint, amik magukban véve voltak, hanem csak Annak szándékait tartotta szembe előtt, aki küldte őket. Így tehát állandóan imádkozott és szívét mindig a jó Isten tetszése felé irányította, amennyiben gyermeki bizalommal átengedte magát az isteni Gondviselésnek.

A jó Isten tetszése volt minden cselekedetének lelke. — Boldogult Atyánknak nagy gyakorlata ebben állott: mindent a jó Istenért tett és mindent úgy fogadott a jó Isten kezéből, amint azt a Gondviselés neki nyújtotta. Így állandó békében és a jó Istennel való egyesültségben tartotta meg a lelkét.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. Vessünk egy pillantást azoknak a külső és belső javaknak nagy tömegére, azoknak a külső és belső szenvedéseknek nagy számára, amelyeket Isten legszentebb igazságossága és irgalma nekünk készített! Ó, öleljük át valamennyit egyenlőképpen tárt karokkal, amennyiben egészen átengedjük magunkat Isten legszentebb akaratának és ebben az önátadásban, mint valami örökös magasztaló dalban énekeljük: „Legyen meg a Te akaratod, miképpen mennyben, azonképpen itt a földön is.”

Theothimus, IX. 1.

MÁSODIK NAP.

Tökéletes önmehtagadása, melyet a jó Isten akaratával való megegyezésében gyakorolt.

Angyali szíve önmehtagadásának tökéletessége csodálatos volt. Egyenlőképpen szerette az édeset úgy, mint a keserűt, a nyugalmat úgy, mint a

fáradozást, a halált úgy, mint az életet. Még pedig annyira egyformán szerette ezeket, hogy sem az egyiket, sem a másikat nem részesítette előnyben mindaddig, míg az isteni Fölség akarata meg nem nyilvánult előtte, ekkor azonban rögtön döntött. És minden békésen folyt le lelke magasabb részében, harc nélkül, küzdelem nélkül, igen nélkül, nem nélkül, talán nélkül, jaj nélkül!

A Siloe tavának vizei — mint a Szentírás elbeszéli — csendben folytak tova, azaz oly nyugodtan, hogy a lefolyást és gyarapodást alig lehetett észrevenni. Hasonlóképpen gyakorolta Szentünk az Isten akaratával való megegyezést: olyan szép és elbájoló módon, hogy szívének legcsekélyebb izgalmát vagy felindulását sem lehetett észrevenni. Valóban, hogy is támadhatott volna szívében felindulás, mikor magasabb vágyótehetsége mintegy megsemmisült, elveszett, alámerült, felolvadt Isten legszentebb tetszésében? Ó

nem! Nála mindig mélységes béke uralkodott, még pedig azért, mert nem volt már akarata, hanem Istent engedte magában és maga helyett akarni.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Hacsak tiszta vizet akarok, mit törődöm azzal, hogy aranyserlegben nyujtják-e vagy üvegben? Nagyon mindegy, hogy Isten szent akarata szomorúság avagy vigasztalás alakjában nyilvánul-e meg, mert én úgy az egyik, mint a másik esetben csak azt akarom és keresem, amit Isten akar.

Theothimus. IX. 2.

HARMADIK NAP.

Szeretetének állhatatossága, mely az Isten szent akaratával való megegyezésében megnyilvánult.

Emberi szív szeretete soha nem volt gyengédebb a jó Isten iránt

Szentünkénél, sem pedig bátrabb és állhatatosabb abban a törekvésében, hogy az isteni akarattal teljes meg-egyezésre jusson. Mélyen a lelkébe véste az igazságot, hogy Isten mindent javunkra tesz. Szilárd meggyőződése, hogy az valóban így van, kifejezhetetlen egykedvűségben és békében tartotta lelkét a legkellemtlenebb események közepette is, úgyhogy ámulatba ejtette mindazokat, akik ilyen alkalmakkor látták. El lehet mondani, hogy az élet nyomorúságainak és bajainak viharai és hullámai nála mintegy az erősség sziklájába ütköztek, melyet sem megrendíteni, sem tajtékjukkal beszennyezni nem tudtak.

Ez az angyali férfi, aki lelki szemit állandóan az Isten tetszésére függesztette, aszerint ment, állott meg, lépett hátra, haladt előre, amint az Úr jelt adott. Neki nem volt elég, hogy az Isten tiszta szeretetének vissza ne tessék, tetszeni akart neki; nem elégedett meg azzal, hogy tet-

szik neki, annyira akart tetszeni, amennyire csak lehetséges; nem érte be azzal, hogy elégedetlenségre okot ne adjon neki, hanem azon fáradozott, hogy megelégedését kivívja: de az egyszerű megelégedésen sem nyugodott meg, hanem mindent elkövetett, hogy teljes megelégedését kiérdemelje és ha arról győződött volna meg, hogy ezen vagy azon az úton, ha mindjárt csak kevéssel is, inkább megszerezheti Isten tetszését, azonnal erre lépett volna még akkor is, ha életébe kerül.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Vizsgáld meg hetenként egyszer lelkiismeretedet arról, hogy mindennél jobban szereted-e Isten szent akarát, még pedig nemcsak türhető, hanem a legtürhetetlenebb körülmények között is.

Leveleiből

NEGYEDIK NAP.

Isten jelenlétében való járása.

„Ami engem illet — írja a Szent, — én úgy gondolom, hogy mindig Isten jelenlétében vagyunk, még akkor is, amikor alszunk; mert az Ő szemeláttára alszunk el és az Ő tetszése szerint, egészen úgy, amint Ő akarja. Úgy helyez el minket ágyunkba, mint valami szobrot fülkéjébe és amikor felébredünk, magunknál találjuk Őt. Ő éppen úgy nem mozdul el helyéről, mint mi, ennél fogva megmaradtunk jelenlétében, csak a szemünk volt zárva és tartóztatva.”

A Szent bizalmasan bevallotta, hogy reggelenként, amint ébred, egészen át van hatva Isten jelenlététől. Ez nem lehetett a képzelőtehetség hatása, mert ez az alvás ideje alatt zavaros, állhatatlan és elkalandozó. Hanem inkább azt kell állítanunk, hogy ez a szent ember abban a kegyelemben részesült, hogy minden-

nap, amint felébredt és érzékeinek használatát visszakapta, érezhette, hogy Isten a lehető leggyengédebben szereti őt és hogy az ég elhalmozza megelőző kegyelmeivel. Ó Istenem, milyen túláradó a te Szíved jósága! Mert íme, a hajnali pirkadástól kezdve ott vártál ágyánál, hogy amikor majd szemét felnyitja, a függönyt félrevonjad és barátodként üdvözöljed.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Napközben, ahányszor csak lehetséges, idézd vissza emlékezetedbe a tőlem megjelölt négy mód valamelyikével Isten jelenlétét, szívleld meg, mit tesz Isten és mit tesz te: látni fogod, hogy szeme hasonlíthatatlan szeretettel felénk irányul s szünet nélkül ránk szegeződik.

Philothea, II. 12.

ÖTÖDIK NAP.

Szerénysége és tiszteletteljes magatartása Isten jelenlétében.

Szentünk annyira figyelt Isten jelenlétére, hogy boldogult Anyánk egy napon azt kérdezte tőle: „Atyám, ön mindig Isten jelenlétében jár?” Mire ő kedvesen válaszolt: „Drága Anyám, ugylátszik, ön az Isten jelenlétében való járást olyan előjognak tekinti, mely csak önt illeti. Nincs Ő mindenütt jelen? Nem kell-e mindig erre gondolnunk? Ha királyok és a világ nagyjai előtt állok, tiszteletteljes magatartást tanusítok. Ugyanezt teszem a jó Isten jelenléte iránt való tiszteletből, bárhol vagyok is, szobámban, egyedül, avagy társaságban.

Egy Vizitáció-rendi portás nővér egyszer ezt mondta neki: „Főtisztelendő Úr, ön mindig földreszegzett szemmel jár a város utcáin!” Ő ezt válaszolta: „Nem így kell

tennünk, hogy Isten jelenlétében járjunk és abban megmaradjunk?" Chantal Szent Franciska pedig így nyilatkozott: „Bámulat és csodálat fogott el, ha külső magatartását megfigyeltem."

Emlékezések.

Lelkifüzér. A vakok nem látják ugyan a közelükben levő fejedelmet, de azonnal tiszteletteljes magatartást öltenek, ha valaki figyelmezteti őket a jelenlétére.

Philothea.

A szerénység életünk minden pillanatában helyén van, mert a szent angyalok állandóan nálunk vannak, sőt maga Isten is, kinek szeme előtt szent tisztelettel kell járnunk.

Társalgás a szerénységről.

HATODIK NAP.

Elmélyülése Istenben.

Kifejezhetetlen az a gond, amellyel lelke bensejére ügyelt. A lehető legpontosabban megvizsgálta magát a legjelentéktelenebb hibáról és legkisebb tökéletlenségről is, azzal a szilárd elhatározással, hogy megjavul, mert Szentünk nemcsak annak volt esküdt ellensége, ami Isten előtt visszatetszővé tehetette, hanem hasonló elszántsággal küzdött le mindent, ami akadályozhatta abban, hogy Isten előtt kedvesebb legyen.

Annyira ura volt önmagának, hogy ritkán tett valamit elsietve vagy figyelmetlenül. Lelke szakadatlanul Isten jelenlétében tartózkodott és ez olyan erős szokássá vált nála, hogy minden egyes gondolata, szava és cselekedete tulajdonképp nem volt más, mint Istenben, Istenért, Isten tetszése szerint végzett folytonos tevékenység.

Amint a balzsam azon az oldalon olvad és folyik, ahol a tűz melege éri, úgy olvadozott és áradt egészen észrevétlenül Szentünk szíve az istenszeretet tüzében, melytől láng-alobbant s amelyben leírhatatlan tetszéssel időzött. Innen volt, hogy a szeme, homloka, beszéde, arca, egész magatartása az isteni jelenlét édes illatát árasztotta, úgyhogy ha bárhová is belépett, nem lehetett mást gondolni, mint hogy Isten maga lép be vele.

Bizonyos, hogy ez a kegyelmekkel megáldott lélek csak Istenben lelte örömét, csak benne élt, csak utána kíváncsozott és sóhajtozott, csak őutána, érette és általa lélegzett; Isten volt levegője, eleme, tápláléka.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Istent szerető lélek, ne felejts el gyakran visszavonulni szíved magányába, mialatt külsőleg foglalkozásaidnak élsz és az emberekkel érintkezel. Az, ami körül-

vesz, nem tagadja meg tőled a lélek magányába való belépést, mert mindaz nem a szívedben van, hanem azon kívül, úgyhogy szíved egészen Istennél maradhat.

Philothea, II. 12

HETEDIK NAP.

Csodálatos belső békéje.

Mit mondjunk arról a csodálatos békéről, amely szívének legdrágább, legbizalmasabb és állandó vendége volt és amely oly fenségesen ragyogott le angyali arcáról, szeme ártatlanságából és olyan elragadóan nyilatkozott meg szavai varázsos kellemében és tiszteletteljes magatartásában. Mit mondjunk békéjéről, mely oly mély gyökeret vert szívében, hogy sem a világnak, sem a pokolnak minden hatalma nem lett volna képes azt onnan kiszakítani?

Barulle bíboros azt állítja, hogy békéje megzavarhatatlan volt. S ez

kétségtelen is, mert ha emberi gyarlóság következtében bármily csekély zavar is készült belopódnai lelkiismeretébe, ez csak halavány árnyéka volt annak, amit nyugtalanságnak neveznek és nem tartott tovább egy kézmozdulatnál. Hasonlóan a tűz, víz, levegő elemeihez, amelyek, amióta el vannak választva, megmaradnak ebben az állapotban és ha vegyíteni akarják őket, mindenik azonnal a hasonlóval való egyesülésre törekszik. Ez a nyugalom annyira tetszett Szentünknek, hogy mindennek elébe helyezte, aminek csak ebben az életben értéke van.

Így tehát a legmélyebb békét élvezte, még pedig azért, mert a béke Istene lakott lelkében. És ha belül érzett is gyakran felindulást, külsejében sohasem jelentkezett felhevülés, annyira ura volt szenvedélyeinek.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. A béke drága kincs, mely

megérdemli a magas vételárt. A béke Jézus Krisztus gyermekeinek útlevele, a bold. Szent Szűz gyermekeinek öröme.

Még akkor sem volna szabad nyugtalankodnunk, ha az egész mindenség összeomlana, mert az egész világegyetem nem ér annyit, mint a lélek békéje.

Ha a jó Istennek nem tetszik, hogy vállalkozásom sikerrel járjon, akkor nekem sem tetszik, éppen ezért egy negyedórányit nem engedek álmomból elrabolni.

Leveleiből.

NYOLCADIK NAP.

Rendületlen nyugalma.

Szentünk azt szokta mondani, nem ért ahhoz, hogy két dolgot egyszerre végezzen. Még pedig azért nem értett ehhez, mert nem tudta nézni a sietést, mely oka és forrása sok nyugtalanságnak, vigyázatlan-

ságnak, szórakozottságnak és hibának. Azután meg jól akarta megtenni, amit tett, ehhez pedig figyelem szükséges.

Megszokta tehát, hogy ne essen neki munkáinak, hanem azokat egymás után végezze. Rajta volt, hogy minden dolgát, melyre vállalkozott, bármilyen jelentéktelen volt is különben, olyan szent szándékkal kezdje, annyi jámbor óhajjal és buzdu-lattal folytassa és végezze, hogy minden részében befejezett remekművé tegye Isten dicsőségére. Erre a lelkiéletnek sok-sok tapasztalata tanította meg.

P. de la Rivière

„Nem tudom, milyen vagyok én — írja Szent Chantalnak — mert noha olyan nyomorultnak érzem magam, mégsem nyugtalankodom, ellenkezőleg, örülök, mert azt gondolom, hogy én valóban jó kis munka vagyok az isteni irgalom részére.”

Az Üdvözítőnek ez a tökéletes

tanítványa akkora hatalmat szerzett ön maga felett, hogy semmi sem zavarta meg belső nyugalját, semmi sem rabolta el tőle lelki szabadságát. Mindig megelégedettnek látták, mert a Megfeszítettnek békéjében élt.

Lelkifüzér. Gyakorold magad a külső és belső szelídségben és őrizd meg tömérdek foglalkozásaid közepette is nyugalmaidat. Óvakodj a sietéstől, mely az igazi jámborság pestise és irányítsd lelkedet szakadatlanul fölfelé, amennyiben a világot csak azért nézed, hogy megvessed és az időt csak arra használod, hogy vele az örökkévalóság felé törekedj.

Lelkivezér c. k.

KILENCEDIK NAP.

Istentisztelete.

Lehetetlen szavakkal kifejezni, mekkora belső alázattal és külső

tisztelettel viseltetett gondolatban, szóval és cselekedettel minden iránt, ami Istenre vonatkozott. Ilyenekről sohasem beszélt a közönséges társalgás vagy szórakozás hangján, hanem mindig a legnagyobb tisztelettel és nagyrabecsüléssel. Azt is szokta mondani, hogy Jézus legszentebb nevét soha sem szabad szokásból kiejteni, hanem mindig csak különös tisztelettel. Sőt még ilyen megjegyzésektől is óvakodni kell: tulságosan meleg van, tulságos nagy hideg és hasonlótól, mert az ilyen kijelentésekkel bizonyos értelemben bírálgatjuk az isteni Gondviselés rendelkezéseit.

Említésreméltó, hogy kiváló nagy tisztelettel viseltetett a szent ereklyék iránt. Akkora bensőséggel és áhitattal látták ezek előtt térdreborulni, hogy már maga az a látvány is mélységesen megható volt.

Különös örömet okozott a szent Főpapnak az isteni igehirdetés. Ritkán mulasztott el alkalmat meghall-

gatására. „Semmi jó sincs benne — mondotta önmagáról — kivéve, hogy szívesen hallgatja Isten igéjét!”

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Az istentisztelet erényének sajátos és természetes feladata abban áll, hogy annyira, amennyire csak lehetséges, kifejezésre juttatja az Istent megillető tiszteletet.

Istenről és a reá vonatkozó dolgokról sohasem szabad könnyelműen beszélni, hanem mindig csak a legnagyobb tisztelettel, nagyrabecsülés-sel és szeretettel.

P. de la Rivière.

TIZEDIK NAP.

Méltóságteljes magatartása az egyházi szertartásoknál.

Rendkívül épületes és felemelő volt, ha püspöki hivatalában istentiszteletnél láthatták, akár az esti vecsernyénél vagy a reggeli karimá-

nál vagy pedig nagy ünnepek alkalomával nagymisén. Ilyenkor nem is földi halandót, hanem angyalt láttak benne. Ahogy ezeknél a szertartásoknál lépkedett, székére ereszkedett, felemelkedett, állott, azt olyan alázattal tette, melyet a legmagasabbfokú méltóság nemesített és olyan méltósággal, melyet a legmélyebb alázat mérsékelte. És, bár a szent titkok iránt érzett legmélyebb tisztelete egészen elmélyültté és magábamerültté tette, mégsem követett el hibát az egyházi szertartásokban, még kevésbé jött zavarba, annyira vigyázott külsejére és belsejére egyaránt.

Hangja meglehetősen erős volt; mérsékelten magas és dallamos hangon zengte Isten dicsőségét. Olyan volt karszékében, mint fülkéjében egy szobor, nem mozdult, nem tekintett se jobbra, se balra. A szórakozások számára egészen hozzáférhetetlenek voltak, mert különös kegyelem segítségével azt tette a lel-

kével, amit akart és ha az imának adta oda, akkor minden gondolata odairányult, hogy azt jól végezze.

P. de la Rivière.

Boldogult Atyánkat egészen áthattotta az Isten mindenütt való jelenlétének tudata, innen volt, hogy úgy látszott, bizonyos fény ragyogja körül és világosság árad belőle, különösen nagy ünnepeken.

M. A. Fischet nővér.

Lelkifüzer. Igaz, az ima lényege a lélekben van, de a hang, a cselekvés és a külső jelek nemes ékeségei és hasznos tulajdonságai az imának.

Vitatkozó beszédeiből.

TIZENEGYEDIK NAP.

Áhítata a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt.

Mit mondjunk arról a nagybecsülésről és mély tiszteletről, amelyet a templomban tanusított, ha a legméltóságosabb Oltáriszentség, ki

volt téve? Ó, ha ilyenkor megfigyelhették, térdrogyva, mély alázatában, legtiszteleteljesebb magatartásában, forró áhítatában, észrevehették, hogy egyetlen tekintete nem kalandoz másfelé. Nem köhögött, nem mozdult, szoborszerűnek látszott. Sohasem fedte le fejét, még a kabettával sem, bármilyen évszak járta is. Pedig kopasz volt és ha megtörtént, hogy a legyek véresre kínozták, — mert sokszor látták fejét több helyen vérezni. — sohasem kergette el ezeket a tolakodó állatokat. Illőbbnek tartotta türelmesen és mozdulatlanul elszenvedni ezt a kízó fájdalmat, mint isteni Mestere szeme előtt a legcsekélyebb tiszteletlenséget is elkövetni.

Különben pedig a legteljesebb bizalommal viseltetett az isteni Szent-ség iránt; szükségeiben itt keresett gyermekded, odaadó szívvel oltalmat és talált mindig segítséget.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Urunk és Üdvözítőnk álrühában van a Szentségben jelen, de ez ne akadályozzon imádásában. Így imádta a három király is: pólyákba volt takarva, istensége elrejtve.

Valóban naponként százezerszer kellene hódolatunkat bemutatnunk e legszentebb Szentségnek ama végtelen szeretet iránt tartozó elismerésünk és hálánk jeléül, mellyel az Úr közöttünk akar maradni.

Szentbeszédeiből.

TIZENKETTEDIK NAP.

A Szentmiseáldozat iránt való áhítata.

Amióta pappá s püspökké szentelték, ó Istenem, milyen buzgó volt ennek a legszentebb és imáadásra méltó áldozatnak bemutatásában! Akár városban, vidéken vagy úton volt, nem lett volna boldog, ha egyetlen nap is elmúlt volna anélkül, hogy ne léphetett volna oltár-

hoz ama fenséges áldozat bemutatására, melynek megünneplését az örök Atya örökkévaló Fia megparancsolta. Valóban vigasztaló és épületes volt látni, amint az oltárhoz lépett, mert magatartásában valami egészen rendkívüli tisztelet és nagyrabecsülés volt. E szent titkok megünneplésénél csodálatos megvilágosításokban és mennyei szeretetmegnyilvánításokban is részesült.

A tisztelettel kapcsolatban, melylyel a szeretet szentsége iránt viseltetett, kiváló nagyrabecsülést tanusított az Oltár összes szolgálói, különösen a papok iránt. Még pedig azért, mert életük szükségszerű és benső vonatkozásban van a vérontás nélküli áldozattal. Azért nem tűrte, hogy papok neki a legcsekélyebb világi szolgálatot is teljesítsék.

Egyszer bevallotta, ha elfoglaltsága közepette megkérdezték volna, mit tesz, azt felelte volna, előkészül a szentmiseáldozat bemutatására.

Lelkifüzér. Ami az égitestek között a nap, ugyanaz a jámborság gyakorlatai között a legszentebb, isteni és imádásraméltó szentmise-áldozat: az istentisztelet középpontja, az áhítat színe, a jámborság lelke.

Törekedj azért minden erődből, hogy időt szakíthass a mindennapi szentmise meghallgatására. Ha akadályozva vagy és teljes lehetetlenség, hogy azon testszerint is résztvehess, akkor legalább szíveddel légy ott és lelkileg végy részt az áldozaton.

Útmutatás a jámborságra c. könyvéből.

TIZENHARMADIK NAP.

Gyöngéd szeretete a szentáldozásban levő Úr Jézus iránt.

Amikor egyszer egy jámbor lélek megkérdezte, hogyan kell jól áldozni, felkiáltott: „Ó Istenem, drága leányom, miért kérdez engem? Nem

tudja, hogy egészen át kell magunkat Istennek adnunk, mert Isten is egészen nekünk adja magát és egészen bennünk akar lakni és hogy egészen úgy kell élnünk, mint ahogyan Isten él, hogy vele élhessünk? Istenem, — fűzte hozzá — ha arra gondolok, amit önnek most mondom, úgy érzem, hogy megreped a szívem és mintha valaki kiáltaná: éljen Jézus. — Ó igen, én csak Jézusért tudok és akarok élni! Ó én Jézusom! Ó, és mik vagyunk mi? Olyanok vagyunk-e, mint a legszentebb Anya, ki téged szűzi méhében hordozott, mert úgy kellene valamennyiünknek élnünk, kik a legtisztább és legszentebb szentségben magunkhoz veszünk." Mialatt így beszélt, két-három nagy könnycseppet törölt ki szeméből, majd szelíden és kedvesen megjegyezte, hogy örömeiben sír és ilyen édes tárgynál sohasem tudta a könnyeket visszatartani.

P. Talon.

Lelkifüzér. Valóban, leányom, ilyen baj miatt (lelki szárazság), nem szabad a szentáldozástól elmaradni; mert semmi nem adja előbb vissza elmélyültségedet, mint lelked Királya, semmi sem fogja inkább felgyullasztani és megvilágítani, mint annak Napja, semmi sem fogja gyengédebben felüdíteni, mint Balzsama.

Leveleiből.

TIZENNEGYEDIK NAP.

Hasonlósága a mi Urunk Jézus Krisztushoz.

Miután a szentek életét végigolvasta és végigelmélkedte és mindennapi tennivalóját az ő példájuk szerint intézte el, azt a feladatot tűzte maga elé, hogy utánozni fogja a szentek Szentjét. Ezt oly szerencsésen oldotta meg, hogy századának az Isten Fia leghűségesebb képmását nyújtotta abban, ahogyan az az emberekkel érintkezett. Ezt azzal

érte el, hogy megszokta állandóan Isten jelenlétében járni és cselekedeteit Istenéihez hasonlóvá tenni. Úgylátszik, az örök Atyának tetszett Szentünket szerelmes Fia hasonlóságára alakítani, hogy nekünk benne ennek az imáadásraméltó isteni Mintaképnek legtökéletesebb mását adhassa.

Valóban, arcáról annyira leragyogott s szavaiból annyira kicsengett Jézus Krisztus jósága és szelídsége, hogy néhány kiválóan jámbor és nagyérdemű egyén habozás nélkül állította, valahányszor megpillantották ezt a szent férfiút, mindig úgy tűnt fel nekik, mintha magát az Üdvözítőt látták volna a földön járni. Aligha volt szent, aki nálánál tökéletesebben gyakorolta az Úrnak ezt a tanítását: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű.” Közben nem volt benne semmi különködés vagy keresettség; mindent egyszerűen és természetesen tett, de olyan méltósággal, mely épúgy meg-

lepett, mint alázatosságának mélysége és őszintesége. Nem volt más véleménye magáról mint az, hogy nyíltan és egyszerűen nagy bűnösnek tartotta magát.

Feljegyzésekből.

Lelkifüzér. Valahányszor alkalom kínálkozik erény gyakorlására, lásd azonnal, hogyan gyakorolta azt Urunk és Üdvözítőnk, amikor itt a földön az emberek közt vándorolt és buzdítsd fel szívedet szeretetteljes követésre. Így szólj hozzá: „Rajta hát, menjünk s kövessük Urunkat, a jó Jézust, cselekedetei hűségeseb-
utánzásában.

Leveleiből.

TIZENÖTÖDIK NAP.

Alázatossága.

Jézus Krisztusnak ez a nagy szolgálója úgy szerette az alázatosság szent erényét, hogy bensőségeseb-

ben és gyöngédebben nem is lehetne szeretni. Erről tanuskodik már az is, hogy örömét lelte abban, ha alacsony származású egyénekkel érintkezhetett, panaszait meghallgathatta, szívesen látogatta meg őket betegségekben is, amikor úgy beszélgetett velük, mint apa gyermekeivel. Soha senkiről nem nyilatkozott megvetően, ellenkezőleg, mindenki iránt különös nagyrabecsülést tanusított.

P. de la Rivière.

Tökéletesen alázatos volt, ha nem is olyan értelemben, mintha alacsony állása lett volna, vagy alázatos szavakkal nyilatkozott volna önmagáról. Ez utóbbit igen ritkán tette meg, csak amikor szíve sugallta, mert nagyon keveset beszélt önmagáról és a reá vonatkozó dolgokról. Azt mondta, nem szabad magunkról sem jót, sem rosszat beszélnünk, mert úgy a dicséret, mint a gáncs ugyanabból a forrásból, t. i. a hiúságból

származhatnak. Alázatossága szívből fakadt, nemes, igaz, helyes volt és feltétlenül közömbösítette úgy a magasztalás, mint a leszólás iránt. Nagyon csekély véleménye volt önmagáról, szerette a megvettetés és a megalázódást, melynek gyakorlására nagy súlyt fektetett. Egyszer azt mondotta nekem, három teljes évet fordított ennek az erénynek az elsajátítására, melyet mindenekfelett becsül és szeret.

Magatartásában és minden cselekedetében csodálatos méltóság rejtett, amelyet azonban olyan mély alázatosság kísért, hogy mindenki számára hozzáférhető volt.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. Maradj meg szívesen megalázottságodban, mint valami dicsőség láncán s gyakorold magad nagylelkűen az alázatosságban. Annak erejében, ki hatalmának legnagyobb művét a kereszt alázatában vitte véghez.

Maradj mindig kicsiny s légy nap-ról-napra kisebb tenzemedben. Ó Istenem, micsoda nagyság rejlik ebben a kicsinységben!

Lelkivezér.

TIZENHATODIK NAP.

Alázatos szelídsége.

Ez a nagy szent türelemmel és lelki bátorsággal minden szenvedélyt legyőzött. Azt mondta, életében egyszer volt haragos s azt is mindig bánta. Nagy könnyedséggel állott ellen a legcsekélyebb hajlamnak és felindulásnak s teljes erővel küzdött ellenszenv és belső ellenkezés ellen. Szerette, ha tökéletlenségeire, melyeket észrevettek rajta, figyelmeztették. Minden reggel, délben és este megújította a föltételt, hogy szilárdan és határozottan fog küzdeni azért, hogy úgy önmaga, mint felebarátai iránt szelíd és alázatos szívű legyen; ezzel kezében akarta tartani lelkét és békében megőrizni.

Saját szívét gyöngéd szeretettel vette körül és szünet nélkül kereste a maga megalázódását. Arcán mindig szelíd mosoly játszadozott, szavain báj és kellem ömlött el. Azt mondotta nekem, hogy éveken át úgyszólván nem törekedett másra, mint az alázatosság és szelídség erényének elsajátítására.

M. A. Fischet nővér.

Lelkifüzér. Tedd fel magadban minden reggel, hogy gyakorolni fogod a szelídséget és alázatosságot és szívedet békében fogod megőrizni; újítsd meg ezt a feltételt délből ebéd után, az esti hálaadás után és napközben gyakran. Jól tudom, hogy a nap folyamán különböző esetekben kínálkozik alkalom a megvettetés, gáncs, megalázódás iránt való szeretet gyakorlására. Tedd ezt tökéletesen; az alázatosság nagy hatalma abban mutatkozik, hogy tiszteljük azokat, akik ellenünk vannak és ha kell, vagy alkalom kínálkozik

rá, együtt tudunk velük élni és érintkezni.

Lelkivezér.

TIZENHETEDIK NAP.

Legyőzhetetlen szelídsége.

Sokan gondolják, hogy a szent egyházfejedelemnek a szelídség megnyerő erénye veleszületett tulajdonsága volt. Ellenkezőleg, természeténél fogva nagyon hajlott a haragra, mint általában a hasonló típusú egyének mind.

Tehát csakis megerőltetések árán tudott ezen a lázongó szenvedélyen győzedelmeskedni, még pedig úgy, hogy az ég különös kegyelme segítségével szüntelen azon dolgozott, hogy önmagát legyőzze. Sőt időnként nagyon is rendetlenül és hevesen támadta a harag, de ezeket a felindulásokat nem engedte kifelé megnyilvánulni. Erénye abban állott, hogy szenvedélyének nem adott helyet és minden kijáratot elzárt előle.

Egy napon felkereste egyik bizalmasát és azt mondta neki: „Biztosíthatom önt, az imént kevés hiányzott ahhoz, hogy tudva és akarva mérges legyek. Éppen csak hogy torkán tudtam ragadni a haragot, megfojtani és lábbal tiporni.”

Ezt a bölcs férfiút sokszor úgy vette körül a legkülönbözőbb ellentmondás, ellentállás, ellenségeskedés, üldözés, mint valami lángtenger és ő mégis megőrizte lelke békéjét és szíve nyugalmaát, soha nem csapott zajt, soha nem kelt ki, soha nem heveskedett.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Kövessen el minden reggel a lehető legnagyobb gonddal mindent, hogy a szelídséget a háza népe közé számítsa, akarom mondani, a házába felvegye. Nem azt mondom, legyen lágy és gyenge, hanem szelíd és nyájas. Erre kell gondolnia ha belép házába, ha kilép abból, ott tartózkodásában reg-

gel, délben és a napnak minden órájában. Leveleiből.

TIZENNYOLCADIK NAP.

Barátságos magatartása ellenségeivel szemben.

Mindenben annyira tökéletes volt, hogy az ember nem talált kifogásolni valót rajta. Így még ellenségeinek is ráfogásokhoz kellett folyamodniok, hogy hamisan vádolhassák. Ilyen alkalmakkor sohasem igazolta magát, hanem olyan volt, mint valami edény, telve kellemes illatokkal, melyek ég felé szállnak a világosság és irgalom Atyjához: örömét lelte abban, ha Isten dicsőségéért és nevéért szenvedhetett. És hogy isteni Mesterét ebben is kövesse, szüntelen imádkozott ellenségeiért. Szelíd-sége és lángoló szeretete minden bajra talált orvosságot.

M. A. Fischet nővér.

Olyanok, kik hosszú időn át érintkeztek vele, állítják, hogy annyira

szerette a megvettetést, gyalázást, hogy ahhoz, hogy valaki biztosítsa magának kegyét, vagy bármilyen irányú kérése meghallgatását, elég volt őt egyszer bántalmazni vagy megsérteni. Ilyenek után ugyanis minden alkalmat felhasznált, hogy megbántója iránt érzett tiszteletét és jóindulatát kifejezze.

Bizonyos emberek, egyszer minden ok nélkül nagy gondot okoztak neki s igazán rászolgáltak arra, hogy elégedetlenségét velük szemben kimutassa. Mégis, amikor vezetőjük néhány nap múlva megjelent a Szent előtt s néhány elég súlyos kérés teljesítését kérte tőle, Isten szolgája hasonlíthatatlan előzékenységgel és szeretettel teljesítette valamennyit. Azok, akik tudtak az előzményekről, roppant csodálkoztak engedékenységén és szívességén, mire ő azonnal válaszolt: „Ó, ha az egyik karomat kérte volna, azt is azonnal odaadtam volna.”

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Miért ne viseljük el azokat, akiket Isten maga is elvisel? És nincs-e előttünk Jézus Krisztus nagy példája, aki a kereszten ellenségeiért imádkozott? Még nem vagyunk keresztrefeszítve, még nem üldöztek halálra és nem tusakodtunk a vérontásig. De ki ne szeretné azt a drága ellenséget, melyért Jézus Krisztus imádkozott s akiért Jézus Krisztus meghalt?

Szal. Szent Ferenc szelleme.

TIZENKILENCEDIK NAP.

Felebaráti szeretete.

Felebaráti szeretete erős lelki alapon nyugodott: tökéletes istenszereteten. Innen van, hogy rút, műveletlen és általában kevésbé szeretetreméltó egyének iránt gyengédebb szeretettel viseltetett, mint mások iránt, csak Istent nézte bennük.

Kimondhatatlan, milyen szívesen és szolgálatkészen ereszkedett le

mindenkihez, bármilyen szegény és nyomorult volt is. Vigasztalásait és tanácsait mindenkinek kivétel nélkül osztogatta, bárki kérte is tőle; néha egész délelőttökön át szegény asszonyok gyónásait hallgatta; a nyomorgókat és gyámoltalanokat betegségekben meglátogatta; senkit nem vetett meg.

Ki nem állhatta a rágalmat és szeretetlen beszédet; maga soha nem panaszkodott senkire és nemcsak hogy távol állott attól, hogy mások hibáit nagyítsa, ellenkezőleg, mindig mentette azokat. Azt mondta, a felebarát lelke tiltott gyümölcs, melyhez nem szabad hozzányúlni és amelyről nem ítékezhetünk anélkül, hogy Isten törvényébe ne ütköznénk.

P. de la Rivière.

A legnagyobb fokban hálás volt és előzékeny minden emberrel szemben. Mindenkit lekötelezett magának, ő azonban oly kevéssé vette igénybe mások szolgálatait, ameny-

nyire csak lehetett és ezt egyesegyedül a felebarát iránti kíméletből és elnézésből tette.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. Légy szelídszívű felebarátod iránt, ami nem esik nehezedre, ha Isten művét látod benne. Ha Isten végtelen jóságának úgy tetszik, felebarátod egykor a paradicsomnak ugyanazon örömeit élvezzi, amelyek tereád várnak. Mindazokat, akiket Urunk és Üdvözítőnk elvisel, nekünk is gyöngéd szeretettel és lelki gyengeségeik iránt érzett nagy részvétellel kell elviselnünk.

HUSZADIK NAP.

Szívének természetfeletti jósága.

A szeretet, mely ennek a szent férfiúnak szívét emésztette — aki különben is csupa szív volt — nem volt lágy, sem gyenge. Ellenkezőleg komoly, igazi, nemes, nagylelkű, ki-

rályi szeretet volt, hasonlított a menyeyei boldogok szeretetéhez, akik oly lángolóan szeretnek és sohasem sírnak.

P. de la Rivière.

„Azt hiszem, senki sincs a világon, akinek a szeretete őszintébb, gyöngédebb és hogy egész őszinte legyek, szenvedélyesebb volna, mint az enyém. Igen, az én szívem túlárad a szeretettől és nyelvem alig talál szavakat kifejezésére. Mert ön tudja, hogy én annak a szeretetnek az őszintesége és különbözősége szerint beszélek az egyes lelkekkel, amelyet velük szemben érzek; a jó Istennek tetszett, hogy az én szívemet ilyennek teremtse. Egészen különös módon szeretem azonban az önálló, erős lelkeket, akik nem dédelgetik magukat; mert a szeretet túlzó gyengédsége nyugtalanítja és lázítja a szívet, elvonja az imától és a jó Istennel való bizalmas érintkezéstől. Hogy lehet az, hogy eb-

ben a pontban olyan érzékeny a lelkem, holott a szívem — amint ön nagyon jól tudja — a világon létező minden szívnél fogékonyabb a benyomások iránt. És mégis úgy van, és saját magamnak is csodálatos, ahogy mindezt egyesítem magamban; de úgy gondolom, en csak Istent szeretem és semmi mást, a lelkeket is csak miatta szeretem.”

Leveleiből.

Annyi nyomorúság van a világon és annyi a legkülönbözőbb szenvedésekben sinylődő ember, hogy valóban boldogok lehetünk, ha egyiknek vagy a másiknak segíthetünk a kereszthordozásban. Ez volt a mi boldogult Atyánk szerető szívének nagy és mindennapi gyakorlata.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. Ó, aki felebarátját nem az Üdvözítő isteni szívében tekinti, annak a veszélynek teszi ki magát, hogy iránta való szeretete nem lesz

tiszta, állhatatos és változatlan. De ha a felebarátot ebben a legszentebb szívben szemléljük, lehetséges-e akkor őt nem szeretni és el nem viselni? Ki lenne akkor türelmetlen tökéletlenségeivel szemben, ki tartaná kellemetlennek vagy unalmasnak? Nos, a felebarát Jézus Szentséges Szívébe van zárva és ebben az isteni Szívben olyannyira szeretett és szeretetreméltó, hogy a Szerető meghal a szeretet iránt való szeretetből.

Társalgásaiból.

HUSZONEGYEDIK NAP.

Nyájassága és emberszeretete.

Ugyanazzal a barátságos magatartással fogadott mindenkit, bármilyen állású volt is, soha nem utasított vissza senkit. Látogatóját nyugodtan hallgatta meg és addig, ameddig az illető akarta. Ezalatt annyira türelmes és figyelmes volt, hogy azt

gondolhatta volna az ember, nincs is más dolga. Az emberek boldogan és megelégedetten távoztak tőle és a szószeros értelemben örültek, hogy volt vele elintézni való ügyük, mert ilyenkor ízlelhették igazán azt a rendkívüli szelídséget és nyájasságot, melyet azok szívébe szokott árasztani, akikkel beszélt. Ezen az úton megnyerte legteljesebb bizalmukat, különösen akkor, ha a társalgás a lélek üdve körül forgott. Mert gyönyörűségére szolgált, ha a jámborságról beszélhetett s ha lehetőleg minden embert állásának és hivatásának megfelelően annak gyakorlására föllelkesíthetett.

Magatartása és beszédmodora méltóságos és komoly, mégis rendkívül alázatos, szelíd és természetes volt, mert nem tűrt semmi mesterkéeltséget, tettetést és kényszeredettséget. Sohasem hallottak tőle szót, melyet rosszul alkalmazott volna, vagy amely meggondolatlanságra engedett volna következtetni. Mély hangon

beszért, bölcs megfontolással, komolyan, de szelíden; beszédének ereje páratlan volt, szavai sem ékesek, sem keresettek nem voltak. Gyakran volt alkalmam tapasztalni, hogy egyetlen szóval nem mondott többet vagy kevesebbet, mint amennyi szükséges volt, de olyan találó kifejezéseket használt, hogy azokhoz sem hozzátenni, sem belőlük elvenni nem lehetett.

Néha kis történetekkel szórakoztatott bennünket, és azt annyi kedvességgel és szerénységgel tette, hogy valamennyien, akik hallgattuk, felvidultunk és épültünk is egyúttal.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. A szelíd, barátságos magatartás adja meg komoly társalgásainknak a helyes mértékét. Megóv egyrészt a hízelgő, engedékeny, túlságosan gyengéd modortól, másrészt az érdes, szigorú, mogorva, kemény, fölényes, kedvtelen magatartástól és azt eszközli, hogy sza-

vainkban és cselekedeteinkben kedvesek és előzékenyek és egész magatartásunkban szelídek és szeretetteljesek legyünk felebarátunkkal szemben.

A helyes magatartás szabályaiból.

HUSZONKETTEDIK NAP.

Engedelmessége.

Bizonyos, hogy kegyelmekben gazdag főpásztorunk ritka magas fokban bírta az engedelmesség szép erényét. Azt lehet mondani, hogy egész élete az engedelmesség folytonos gyakorlása volt. Hiszen ezernyi apró erénye közül különösen feltűnt, hogy mások ítéletét rendszerint elébe helyezte a magáénak, sőt mi több, nézeteit olyanok ítéletének vetette alá, akik kevésbé voltak tapasztaltak, mint ő. Annyira találékony, annyira engedékeny volt és olyan kevésbé ragaszkodott hajlamaihoz.

Ezenfelül számtalan alkalommal olyan mélyen megalázódott, hogy még szolgálainak is engedelmeskedett, mégpedig közömbös dolgokban. Egyszer, amikor egyik bizalmasával meghittten beszélt, ez a vallomás surrant el ajkairól: „Ügyszólván sohasem a magam elhatározását cselekszem; előbb alkalmazkodom mások akaratahoz, minthogy megkísérleljem valakit arra indítani, hogy az enyémet tegye.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Ó, micsoda szerencse, ha valaki hajlékony és engedékeny és ha minden kéztől forгатni engedi magát. Ó igen, erre nemcsak a szentek tanítottak bennünket, hanem Üdvözítőnk is, amikor szóval és példával akaratumk alávetését hirdette. De hogyan szóval? Amikor azt mondja, hogy tagadjuk meg magunkat, tanít-e másra, mint arra, hogy saját akaratumkat és ítéletünket minden alkalommal áldozatul

kell hoznunk, hogy azáltal mások akaratát kövessük és mindenkinek elárendeljük magunkat? Kivéve természetesen azt, amivel Istent megbánthatnánk.

Az Isten akaratáról szóló társalgásából.

HUSZONHARMADIK NAP.

Szolgálatkészsége.

Figyelemreméltó Szentünk önkéntes engedelmissége, melyről minden alkalommal csodálatos tanúságot tett. Ha hasonlók, püspökök társaságában volt, csendes és összeszedett maradt, szívesen jóváhagyta nézeteiket s egyáltalán mindenben akkora készséget tanusított, hogy ez majdnem kínosan hatott a többire. És ha olyanok között időzött, akik alatta állottak, ó Jézusom, annyira törekedett akaratát azokénak alárendelni, amennyiben a józan ész csak engedte. Milyen szívesen részesítette előnybe nézeteiket, meny-

nyire haladéktalanul, készségesen és minden ellentmondás nélkül alkalmazkodott szeszélyeikhez, bármilyen műveletlen, barátságtalan és önző emberek voltak is. Mindezt Az iránt való szeretetből tette, aki irántunk való szeretetből engedelmes lett a kereszt haláláig.

P. de la Rivière.

Mit nem követett el, hogy Szalézi János Ferenc furcsa személyeit kielégítse, noha ez 11 évvel volt fiatalabb nála. És amikor hivatalbeli segítőtársa lett, milyen szívesen engedte át neki az elsőséget és a rangot! Erről a hajlamáról, hogy olyan készségesen rendelte magát alá felebarátjának, így írt egyszer: „Fivérem, N. N. úr rendreutasított emiatt s azóta kissé rendszeresebben élünk; de még mindig megtörténik, hogy ismételten némely hibába esem és akkor, bármilyen csekély volt is botlásom, régi szokásaimra való tekintettel, egy hiba háromnak számít.”

Lelkifüzér. Isten parancsolja nekem a felebaráti szeretetet. De az nagy szeretetet követel, ha békében és szeretetben akarok másokkal együtt élni! Nem ismerek hathatósabb eszközt ehhez a szelídségnél és engedelkenységnél. A szelíd és alázatos engedelkenységnek minden cselekvésünkben a felszínen kell úsznia. Isten testvérem útján nyilvánítja ki nekem akarátát; ha ez így van, akkor Istennek engedelmeskedem, valahányszor készségesnek és engedelkenynek mutakozom vele szemben.

Társalgásaiból.

HUSZONNEGYEDIK NAP.

Okossága.

Csodálatos, mennyei okossággal fogott hozzá minden munkájához. Nem tudott volna nyugodtabb, óvatosabb, körültekintőbb lenni; sohasem volt kapkodó, meggondolatlan

vagy elhamarkodó. Szívesen kért tanácsot és mások ítéletét legtöbbször elébe helyezte a magáénak. Vállalatait nem hamarkodta el, hanem lépésről-lépésre haladt, türelemmel várt és amit ma nem tudott elérni, azt másnap irányította a kitűzött cél felé.

Ez a kiválóan okos férfi azért őrizte meg annyira nyugalma egyre halmozódó munkája közepette, mert egyáltalán nem keresett külső fényt, sem külső tiszteletet. Ha nem történt a jó Isten megbántásával, akkor nagyon szívesen alkalmazkodott helyhez, időhöz, személyekhez és ha észszerű okokat tártak fel előtte, könnyen engedte magát meggyőzni.

Bölcsessége azoknak az adományoknak volt határa, melyet a Szentlélek öntött lelkébe: mennyei bölcsesség volt, mely megtanította, hogy nyugodtan, egyszerűen és önzetlenül dolgozzék, hogy tőle telhetőleg mindent megtegyen a viszonzás re-

ménye nélkül és mindenkinek mindene legyen. Okossága tehát távol állott a világ fiainak okosságától, mely nem törődik a lelkiismerettel, nem gondol az örökkévalóságra és ellensége Jézus Krisztusnak.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Az okosság igazi erényét azért is kell komolyan gyakorolnunk, mert ez a lelki só, mely a többi erénynek megadja az ízét; de úgy kell gyakorolnunk, hogy azért az Istenbe vetett egyszerű bizalom erénye mindennek fölötte álljon.

Társalgásaiból.

HUSZONÖTÖDIK NAP.

Galambegyszerűsége.

Gyűlölte a hamisságot és tettezt, megvetette a képmutatást, a természetes egyszerűséget azonban mindennekfelett szerette. Ő maga

mindig a nyelvén és a kezén hordozta szívét, nyíltan és szabadon érintkezett mindenkivel: egyszerűsége és őszintesége galambegyszerűség képét nyújtotta.

Ő igen, Szalézi Szent Ferenc lelke akadálytalanul úszott belső gyönyörök tengerén, szelleme szabadon szárnyalt az igazi jámborság tágas terein és szíve csodálatosan kitágult a tiszta szeretet örömeiben. Ezért nem tett semmit kényszerűségből, hanem mindent szeretetből, ezért inkább szerette Istent, mint félte.

Nem volt lelkigyakorlatainak rabja, mert nehézség és fájdalom nélkül szakította meg őket, ahányszor csak a szükség vagy a felebaráti szeretet kívánta. Szívesen elhagyta Istent Istenért; époly örömmel ereszkedett le Jákob lajtorjájáról a tevékeny élethez, mint amilyen boldogan szállott fel rajta a szemlélődéshez. Semmi nem kedvetlenítette el, bármi érte is, hacsak az isteni Föl-

ségnek szolgálatot tehetett vele. Lelke szép zászlóhoz hasonlított, melyet a jó Isten dicsőségére vonatkozó jeligék gazdagon díszítettek; ezt kibontotta, lobogtatta vagy bevonta, aszerint, amint a Szentlélek szele érintette.

Ez a szent az erény útján egyáltalán nem ragaszkodott belső sugallatokhoz vagy vigasztalásokhoz, ezért volt mindég megelégedett, ezért nem panaszkodott sohasem és ezért nem nyugtalanította semmi sem.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Az a lélek, aki a valódi galambegyszerűséget bírja, azaz, aki gyermekdeden szereti a jó Istent, az a tökéletesség útján egyszerűen, nyugodtan és félelem nélkül azokhoz az erkölcsökhöz tartja magát, melyeket neki megjelöltek anélkül, hogy másokat keresne. „Szerelmesem — mondja — gondomat viseli és én egészen reáhagyatkozom.”

Társalgásaiból.

HUSZONHATODIK NAP.

Isten iránti önmegadása.

Ennek a szent férfiúnak egész élete szakadatlan megnyugvás volt a jó Isten szent akaratán. Ezt annyira megszokta, hogy ahhoz a szilárd feltételhez, melyet ennek az erénynek az elsajátítására tett, soha egyetlenegy ellentétes akaratú elhatározással nem lett hűtlen. Szíve csapások közepette is nyugodt maradt; mivel megfontolta, hogy Isten ítéletei igazságosak és méltányosak, azért gyermekded szeretettel és megadással alá vetette magát és alázattal csókolta a kezet, mely verte és megpróbálta. Bármilyen szorongásban volt is lelkének alacsonyabb fele, szellemének magasabbik része mindig szelíd maradt és alávetette magát a végtelen jóság elhatározásainak.

P. de la Rivière.

„Egészen bizalmasan egy rövidke szót kell önnek mondanom — írja.

Nincs a világon ember, aki a válást élénkebben érezné, mint én; mégis oly kevésre becsülöm ennek az életnek a hiúságait, hogy soha bensőségesebb szeretettel nem fordulok a jó Isten felé, mint amikor magaver, vagy megengedi, hogy mások verjenek.

Megszoktam, hogy mindazoknak a lelkeknek, akik hozzám fordulnak, azt mondom, emeljék szívüket az égre, amint ezt az Anyaszentegyház is mondja a szentmisében."

Leveleiből.

Lelkifüzér. Nemcsak azzal kell szívesen megelégednünk, hogy Isten ver bennünket, hanem azt is egészen rá kell hagynunk, hogy hová ver bennünket.

Leveleiből.

HUSZONHETEDIK NAP.

Szegénysége.

A földi javak teljes megvetésével akkora lemondást párosított, hogy

egyáltalán nem vetett ügyet sem azokra a kényelmességekre, amelyeket jogosan igénybe vehetett volna, sem azokra a kényelmességekre, amelyek naponként adódtak. Azért nem kért soha más fehérneműt, vagy új kalapot, új cipőt, tálarist vagy köpenyt, hanem minden további nélkül felvette azt, amit szolgálja nyújtott.

Ha vidékre ment, szívesen alávetette magát azoknak a nélkülözéseknek, amelyekre ott talált: nem panaszkodott a falvak nyomora, a vendéglők szegénysége miatt, sem a rossz szobák és ágyak, az ízléstelen hús és hiányos kiszolgálás miatt, nem tette szóvá a fárasztó utakat vagy a kellemetlenkedő esőt. Mint türelmes báránka, úgy engedte magát vezetni attól, akire az útról való gondoskodást bízták és ha szenvednivalója akadt, újjongott bensejében, hogy alkalma nyílt a szent szegénység gyakorlására. És hogy megmutassa, milyen drága előtte

ez az erény, gyengéd szeretettel viseltetett a szegények iránt, különösen olyanok iránt, akik szegénységük miatt lenézettek, kevésrebecsültek és megvetettek voltak.

Ellenkezőleg, megvetésreméltónak tünt fel előtte minden, ami földi, mulandó; tisztelet, gazdagság, méltóság egyáltalán nem gyakoroltak rá hatást; szíve mindezekből kivetközött volt. Ő csak a dicsőséges örökkévalóság javai után törekedett és ennek az állandó szemlélete anyyira a földi dolgok fölé emelte, hogy nem törődött semmivel, hogy mindent elfelejtett.

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Aki szívét az égre emelte, az nem csinál magának gondot a világ dolgai miatt. Legnagyobb vágyam odairányul, hogy a szükségesben mindig valami módon hiányt szenvedjek és ezáltal utánózom Jézus Krisztust, a szegények királyát. Sohasem érzem magam

annyira jól, mint amikor kevésbé jól megy a dolgom.

A Szent szava.

HUSZONNYOLCADIK NAP.

Önmegtágadása.

Páduai Szent Antal egy napon megjelent Szentünknek a ferencrendiek templomában és így szólt hozzá: „Ép úgy vágyódom majd a vértanuság után, mint én, de nem fogod elnyerni; saját magadnak kell vértanuságod eszközévé lenned.“ „Ettől az estétől kezdve — mondja a szent püspök, erősen feltettem magamban, hogy megtágadom magam és sem nagy, sem kis alkalmat nem mulasztok el, melyek a keresztény erények gyakorlására kínálóznak.“ Ez a gondos figyelem eredményezte azután azt a nagy tökéletességet, amellyel mindent tett, a kicsinyt ép úgy, mint a nagyot. Gyakran mondotta, hogy mindazt, ami nekünk ellenszenves, ami sza-

badságunkat korlátozza, ami kínoz, úgy tekinthetjük, mint elfogatásunkat Krisztusért; a vértanúság egy nemét is láthatjuk benne, amely nem jár ugyan vérontással, de Az előtt, akinek gondviselése nagyobb gondoktól megóv, nem kevésbé tetsző, mint a rendes értelemben vett vértanúság. „És végre — füzte hozzá — eléggé vértanu az, aki magát igazán megtagadja; de ami azokat illeti, akik nem tagadták meg magukat, akik a szomorúságot, mit mások okoztak nekik, csak kelletlenül fogadják, azokról igazán nem tudom, milyen rangot foglalnak majd el Isten országában, mivel sem vértanuk, sem hitvallók nem voltak.”

Chaugy anyja.

Lelkifüzér. Meg kell halnunk önmagunknak, hogy Isten élhessen bennünk; mert lehetetlen, hogy a lélek más úton jusson el az Istennel való egyesülésre, mint az önmegtagadás útján. Társalgásaiból.

HUSZONKILENCEDIK NAP.

Lelkierőssége.

Ez a Szent mindabban, amit értelme szükségesnek ismert fel, olyan szilárd és állhatatos volt, hogy a pokolnak semmiféle támadása nem tudta megrendíteni. Amennyire külsőleg nem lehetett rajta észrevenni kapkodó buzgóságot, sietést, türelmetlenséget, heveskedést, annyira csodálatos volt lelkisége és fölülmúlhatatlan nagylelkűsége.

P. de la Rivière.

Lelkét rendkívüli bátorság és fölülmúlhatatlan nemesség ékesítette, erős volt a fátalmak elviselésében, kitartó a munkában, állhatatos a vállalatokban, amelyekre a jó Isten ösztönözte. Ezeket sohasem hagyta félbe és azt szokta mondani, sohasem szabad feladnunk olyan ügyet, melyet az Úr bízott ránk, hanem meg kell szereznünk a bátorságot az összes nehézségek leküzdéséhez.

Az az állhatatosság, mely Szentünk jótetteiben megnyilvánul, valóban nagy lelkierőt tételez fel. „Ki látta őt valaha nyugtalanzkodni vagy zavarba jönni avagy szerénységében csak egy kevéssé is megfogyatkozni? Mikor rendült meg türelme vagy mikor kelt ki valaki ellen? Szíve csupa ártatlanság volt: soha nem tett semmit rossz szándékból vagy elkeseredésből. Nem, még nem láttak szívet, mely olyan tiszta, olyan szelíd, olyan alázatos, olyan jóságos, olyan szeretetteljes, olyan odaadó lett volna, mint az övé.

Chantal Szent Franciska.

Lelkifüzér. Az erősség adománya és a lelkibátorság nagysága abban áll, hogy önmagunkat legyőzzük és Istennek alávetjük, amennyiben megtagadjuk magunkat és megszabadítjuk lelkünket minden fölöslegestől és minden tökéletlenségtől, mely önszeretetünk következtében hozzáta- pad. És itt még a legcsekélyebb

dologgal sem szabad kivételt tennünk és mindenre bátran kell vállalkoznunk, hogy a legmagasabb tökéletességet elérjük, anélkül, hogy a vele kapcsolatos nehézségektől féljünk.

A Szent pünkösdi prédikációiból.

HARMINCADIK NAP.

Belsejének képe.

„Ó Jézusom, milyen csodálatos volt az a rend, melyet Isten abban a szent lélekben teremtett: Minden annyira alá volt rendelve a léleknek, minden olyan békés és csendes volt és a felülről jövő világosság oly tiszta, hogy szívének még a legtitkosabb rezdüléseit is megfigyelhette.

Mindabban, ami a lélek előmenetelét és a keresztény tökéletességet szolgálja, olyan éles tekintete volt, hogy még a leggyöngédebb és legfínomabb dolgokban is tudott kü-

lönbséget tenni. Ez a tiszta lélek tudatosan és akarattal soha nem türte magán a legcsekélyebb tökéletlenséget sem ; buzgóságtól lobogó szeretete ezt lehetetlenné tette. Nem akarom mondani, hogy nem követte el tökéletlenséget, de ha ez néha mégis előfordult, akkor egészen biztosan véletlenül vagy emberi gyarlóságból történt. Azt azonban sohasem láttam, hogy valamilyen hibát, bármilyen csekély volt is, szándékosan meghagyott volna lelkén. Ellenkezőleg, ennek a léleknek cselekedetei, elhatározásai, szándékai tisztábbak voltak mint a nap-sugár és fehérebbek mint a hó. Röviden : csupa tisztaság volt, csupa alázat és egyszerű szellemi egység Istenével.

Ó Istenem, ki merjem-e mondani? Igen, nem habozom állítani : nekem úgy tűnik, hogy boldogult Atyám eleven képmása volt az Isten fiának, a mi Úrunknak és Üdvözítőnknek, mert szent lelkének rendje és

összetétele egészen természetfeletti és isteni volt.”

Chantal Szent Franciska.

Lelkifizér. Lélek szerint élni annyit jelent, mint a lélekben székelő erényeknek megfelelően gondolkozni, beszélni és cselekedni, nem pedig a testben gyökerező érzékek és érzelmek szerint. Melyek azok a lélekben székelő erények? Ez a hit, mely olyan igazságokat nyilatkoztat ki, melyek messze túlszárnyalják érzéseinket; azután a remény, amely vágyat gerjeszt bennünk a láthatatlan javak után; és a szeretet, amelylyel Istent mindenekfelett szerethetjük, felebarátunkat pedig úgy mint önmagunkat; nem érzéki, természetes, önző szeretettel, hanem tiszta, igazi szeretettel, mely Istenben bírja alapját.

Lelkivezér.

HARMINCEGYEDIK NAP.

Külső képe.

Szalézi Szent Ferenc minden tekintetben nagy férfiú volt, csak önmagának tűnt fel kicsinynek és jelentéktelennek. Testalkata egyenes és erőteljes volt, növése magas, válla széles, színe egészséges, feje nagy, gömbölyű és felül csaknem egészen kopasz, haja szőke, homloka magas és tökéletes, szemöldöke magas és szépen ívelt, szeme kék, orra egyenes és szabályos, arca piros, szája kerek, szakálla sűrű és közepesen hosszú, járása lassú és szilárd, mozdulatai nemesek és természetesekek, ruhája mindig rendes és tiszta volt.

Ami lelkitulajdonságait illeti, mély értelem jellemezte, érett ítélet és nyugodt szellem, úgyhogy halandó soha zavarba nem hozhatta. Amellett mindenben akkora rendet tartott, hogy soha más napra nem ha-

lasztotta, amit ma kellett megtennie és ritkán végezte el ma, amit másnap kellett elvégeznie, ha csak az okosság másképp nem követelte. Ellensége volt minden sietésnek, azért mindenben türelmet gyakorolt, semmi el nem került a figyelmét, ha még oly jelentéktelen volt is.

Nagyon szelíden és barátságosan viselkedett még gyermekekkel szemben is; szóval minden tekintetben olyan tökéletes volt, hogy valóban a föld savának, a világ világosságának lehetett nevezni, vagy amaz égő gyertyának, melyet gyertyatartóra állítanak, hogy mindenkit a házban megvilágosítson.

Szalézi Károly Ágoston.

Jóságos, szelíd és szeretetreméltó Atyám! Engedd, hogy szívem legmélyéből felsóhajtsak hozzád: add, hogy lelkem állandóan utánozza erényeidet! Tedd, hogy lelkem mindig szent életed illatát kövesse! Eszközöld ki, hogy lelkem állandóan szeresse sze-

lídségedet, alázatosságodat és galambegyszerűségedet!

P. de la Rivière.

Lelkifüzér. Olvasd a szentek életét, amelyben mint valami tökörben látod a lelkiéletet és amennyire hivatásod engedi, utánozd cselekedeteiket lelked üdvösségére.

Philothea 2., Th. 17. r.

Letenye Szalézi Szt. Ferenchez.

A Szentszéktől jóváhagyott, magánhasználatra szánt.

Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus kegyelmezz nekünk!
Uram irgalmazz nekünk!
Krisztus hallgass minket!
Krisztus hallgass meg minket!
Mennyei Atya Isten! — Irgalmazz nekünk!
Mégváltó Fiú Isten! — Irgalmazz nekünk!
Szentlélek Úristen! — Irgalmazz nekünk!
Szentháromság egy Isten! — Irgalmazz nekünk!
Szentséges Szűz Mára! — Könyörögj érettünk!
Istennek szent Anyja! — Könyörögj érettünk!

Szűzeknek szent Szüze! — Könyörögj érettünk!

Szent Ferenc, csodálatos főpásztor!**

*Isten kedvence!

Jézus Krisztus követője!

kit az Úr kegyelmével elhalmozott!

Isten Anyjának kedvence!

a szentek buzgó tisztelője!

kit a Megváltó keresztje iránti szeretet hevített!

ki egészen egyesültél Isten akaratával!

a választottság edénye!

az Egyház világossága!

a valódi istentisztelet tökéletes példája!

a bölcsesség forrása!

a katolikus hit védője!

népednek jó pásztora!

Isten igéjének páratlan hirdetője!

az eretnekség ostora!

a föld sava!

az igazságosság példája!

az alázatosság tükre!

* Szalézi Szent Ferenc!

** Könyörögj érettünk!

* a világ megvetője!**
a szegénység barátja!
a szelídség tökéletes példája!
a test minden szenvedélyének töké-
letes legyőzője!
a gonosz lelkek réme!
a vezeklők irgalmas támasza!
a bűnösök menedéke!
a szegények gondviselője!
a szomorúak vigasztalója!
az igazi tökéletesség példaképe!
a szentség bárkája!
az angyalok tisztaságának utánczója!
a bölcsesség kerubja!
a szeretet szeráfja!
szent pátriárkánk!
édes világosságunk!
hatalmas oltalmazónk!
Isten útjain vezetónk!
menedékünk!
angyalok követője!
apostolok utánczója!
ki a mennyei dicsőségben a vér-
tanukkal egyesültél!

* Szalézi Szent Ferenc!

** Könyörögj érettünk!

* a hitvallók dicsősége!**

a szüzek oktatója és vezetője!
mindenszentek dicsőséges polgár-
társa!

Isten báránya stb. — Kegyelmezz
nekünk!

Isten báránya stb. — Hallgass meg
minket!

Isten báránya stb. Irgalmazz ne-
künk!

Imádkozzál érettünk Szalézi Szent
Ferenc!

Hogy méltók lehessünk Isten ígére-
teire.

Könyörögjünk. Úr Isten, ki azt akartad, hogy szent hitvallód és püspököd, Ferenc, mindenkinek mindegyikének legyen, add kegyelmesen, hogy szereteted édességétől áthatva, az ő érdemei és tanításának követése által az örökkétartó örömeket elnyerjük, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.***

* Szalézi Szent Ferenc!

** Könyörögj érettünk!

*** Ezt az imát VII. Sándor pápa készítette.

Imádság Szalézi Szt. Ferenc tiszteletére.

1. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Tisztelem jámbor, ártatlan gyermekségedet, mely már következtetni engedett szent életedre és mindazokra az erényekre, amelyek azt ékesíteni fogják. Virassz, kérlek, az Egyház minden gyermeke felett. Esdd ki nekik a keresztségi ártatlanság megőrzését, vagy ha ezt elveszítették, a kegyelmet, hogy tökéletes, szeretetből fakadó bánattal azonnal visszaszerez-
zék. Dicsőség . . .

2. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, kinek csodálatos erénye méltó látványossága volt az égnek. Légy hűséges oltalmazója a keresztény ifjúságnak, melynek tökéletes példaképe lettél. Esdd ki neki buzgóságodat a jámborságban, angyali tisztaságodat, gondosságodat a világ veszélyeinek elkerülésében, gyermeked bizalmadat, mellyel kísértéseid közepette a bol-

dogságos Szűzhöz menekültél. Dicsőség . . .

3. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, az oltár jámbor szolgálójának példaképe, pap a szó legteljesebb értelmében, ki, amikor az oltár szolgálatába léptél, ezt mondtad: „Ó Uram, te vagy az én osztályrészem és örökségem!” Kérlek, esdj ki az Egyház minden szolgája számára gazdag részt a te papi szellemedből, hogy minden cselekedetük és szent életük Istent, a Mindenhatót dicsőítse. Dicsőség . . .

4. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, fáradhatatlan apostol, aki feláldoztad magadat és veritéked és szent véred árán az eltévedt juhoknak nagy számát vezetted vissza az Egyház akklába: oltalmazd követőidet, a buzgó miszionáriusokat, akik, mint te, az üdvösség örömhírét elviszik azoknak a népeknek, akik még a halál árnyékában ülnek. Esdj ki nekik imádságoddal áldást munkáikra, hogy az

Egyház gyermekeinek száma napról-napra növekedjék. Dicsőség . . .

5. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, legméltóbb főpásztor, Isten s az emberektől szeretve, aki csodálatos tanításoddal és szent életed példájával a világot megvilágosítottad és az istenszere-ttel felgyullasztottad. Te a legfőbb pástornak, Jézus Krisztus helytar-tójának, oly engedelmes fia voltál: esdd ki Istentől imádságoddal a róm. kath. Egyház győzelmét s öntsd püspökei lelkébe kettős szellemedet, az erősség és a szelídség lelkét. Di-csőség . . .

6. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, alapítója és vezetője a Vizitáció-rendnek, mely arra van hivatva, hogy Jézus isteni Szívének kedvenc erényeit tisztelje és kövesse: eszközöld ki minden szerzetesrendnek általában, a Vizitá-ció-rendnek pedig különösen a ke-gyelmet, hogy szent szabályaik pon-tos és hűséges követésével, betűi és

---

szelleme által megszentüljenek. Dicsőség . . .

7. Üdvözöllek, dicsőséges Szalézi Szent Ferenc! Atyánk, a lelkek csodálatraméltó vezetője, aki a szeretett tanítványhoz hasonlóan, magából az isteni Szívből merítetted menyeyei tanításodat és szent útmutatásaidat: eszközöld ki minden kereszténynek az igazi jámborság kegyelmét, a nagylelkűséget Isten szolgálatában, a szelídség, az alázatosság, szívegyszerűség és tökéletes önátadás erényét.

ÁLDOTT LEGYEN A JÓ ISTEN!

TARTALOM.

	Oldal
Előszó	5
1. nap. Akaratának tökéletes megegyezése Isten akaratával	7
2. nap. Tökéletes önmegtagadása, melyet a jó Isten akaratával való megegyezésben gyakorolt	9
3. nap. Szeretetének állhatatossága, mely az Isten szent akaratával való megegyezésben megnyilvánult	11
4. nap. Isten jelenlétében való járása	14
5. nap. Szerénysége és tiszteletteljes magatartása Isten jelenlétében	16
6. nap. Elmélyülése Istenben	18
7. nap. Csodálatos belső békéje	20
8. nap. Rendületlen nyugalma	22
9. nap. Istentisztelete	24

	Oldal
10. nap. Méltóságteljes magatartása az egyházi szertartásoknál . . .	26
11. nap. Áhítata a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt	28
12. nap. A Szentmiseáldozat iránt való áhítata	30
13. nap. Gyöngéd szeretete a szentáldozásban levő Úr Jézus iránt	32
14. nap. Hasonlósága a mi Urunk Jézus Krisztushoz	34
15. nap. Alázatossága	36
16. nap. Alázatos szelídsége	39
17. nap. Legyőzhetetlen szelídsége	41
18. nap. Barátságos magatartása ellenségeivel szemben	43
19. nap. Felebaráti szeretete	45
20. nap. Szívének természetfeletti jó-sága	47
21. nap. Nyájassága és emberszeretete	50
22. nap. Engedelmissége	53
23. nap. Szolgálatkészsége	55
24. nap. Okossága	57

	Oldal
25. nap. Galambegyszerűsége . . .	59
26. nap. Isten iránti önmegtagadása	62
27. nap. Szegénysége . . .	63
28. nap. Önmegtagadása . . .	66
29. nap. Lelkierőssége . . .	68
30. nap. Belsejének képe	70
31. nap. Külső képe	73
Letenye Szalézi Szent Ferenchez	76
Imádság Szalézi Szent Ferenc tisztelőtére	. 80

A LELKIÉLET KIS KÖNYVEI

3.

ARANYKÖNYV

VAGYIS

**AZ ALÁZATOSSÁG
GYAKORLÁSA**

Ára 60 fillér.

4.

**SZALÉZI SZENT FERENC
SZIVE**

Ára 60 fillér.

